

N:o 79.

Uppläst och godkänd hos Första Kammaren den 13 maj 1891.

— — — — Andra Kammaren — 13 — —

Riksdagens skrifvelse till Konungen, angående ytterligare utsträckning af fridlysningstiden för elg.

(Första Kammarens tillf. utskotts (n:o 2) utlåtande n:o 2.)

(Andra Kammarens tillf. utskotts (n:o 3) utlåtande n:o 18.)

Till Konungen.

Genom kongl. kungörelsen den 2 juli 1875 angående ändring i kongl. jagtstadgan den 21 oktober 1864 har i sammanhang med ändrade bestämmelser, bland annat, rörande den tid, under hvilken jagt efter elg vore förbjuden, förklarats att, derest erfarenheten komme att visa, det den fridlysningstid, hvarom i kungörelsen stadgats, behöfde i något fall för hela riket eller viss del deraf utsträckas eller inskränkas, ville Eders Kongl. Maj:t derom särskildt förordna. Sedermera har i kongl. kungörelsen den 15 februari 1878 blifvit bestämdt, att jagt efter elg vore

hvarje år förbjuden från och med den 1 oktober till och med den 31 augusti.

Under erinran härom har uti en inom Riksdagen väckt motion framhållits, hurusom det vore allmänt insedt och erkänt, att den i sistberörda kungörelse stadgade fridlysningstid för elg borde, om elgstammen skulle kunna hållas uppe, ytterligare utsträckas så, att endast 15 i stället för 30 dagar blefve den i lag medgifna tiden för elgjagt, och då elgens parningstid i allmänhet finge anses inträffa under senare hälften af september och de första dagarne af oktober, samt elgen, liksom annat nyttigt villebråd, borde vara fridlyst under parningstiden, helst hans kött nyss efter parningstiden vore magert och mindre välsmakande, men jagttiden, å andra sidan, med hänsyn till årskalfvarnes tillväxt och svårigheten att under den varma årstiden bevara köttet från snar förskämning, icke heller borde utsättas före september, syntes lämpligaste tiden för elgjagten vara de 15 första dagarne af september.

Behovvet af en skärpt lagstiftning i afseende å inskränkning af tiden för jagt efter elg har af Eders Kongl. Maj:t beaktats i det att, på särskilda ansökningar, denna jagt år 1890 varit alldeles förbjuden inom två län och ett landstingsområde samt inskränkt till senare hälften af september i ett landstingsområde och elfva län.

Den ytterligare inskränkning i tiden för elgjagten, hvilken för närvarande torde vara nödig, skulle visserligen kunna vinnas genom att, på sätt som hittills skett, särskilda förbud utfärdades för olika landsdelar, men Riksdagen anser skäl vara för handen att uti ifrågavarande hänseende en förändrad lagstiftning för hela riket införes, på det att icke, såsom nu är fallet, undantagen från lagens föreskrift om tiden för elgjagt må omfatta nästan hela den del af landet, der elg finnes.

Enligt hvad Riksdagen inhemtat, har domänstyrelsen i skrifvelse den 29 december 1890 hos Eders Kongl. Maj:t på anförda skäl hemställt, bland annat, att i de norrländska länen jagt efter elg må vara tillåten endast under tiden från och med den 1 till och med den 15 september; och får Riksdagen, som delar domänstyrelsens åsigt rörande lämpligheten af elgjagstens förläggande till förra hälften af september månad, men, i betraktande af vigten deraf, att en bestämd, för hela riket gällande, kort elgjagtstid varder genom lag stadgad, funnit de af domänstyrelsen anförda skäl för jagttidens bestämmande i Norrland väsentligen hafva giltighet äfven för rikets mellersta och södra delar, härmed anhålla, att Eders Kongl. Maj:t täcktes taga i öfvervägande och besluta,

huru vida icke fridlysningstiden för elg allmänneligen bör ytterligare utsträckas så, att elgjagt må i hela riket årligen varda tillåten endast de femton första dagarne af september månad.

Stockholm den 13 maj 1891.

Med undersätlig vördnad: